

ממרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-שלשה שאכלו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מי שאכל ושתה ולא ברך - מהו שיחזור ויברך?											◊
מימרא	אמר להו: [רב חסדא]											◊
רבינא:	הלכך, אפילו גמר סעודתו יחזור ויברך											■
דתינא:	טבל ועלה, אומר בעלייתו: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה.											■
	ולא היא, התם - מעיקרא גברא לא חזי, הכא - מעיקרא גברא חזי, והואיל ואידחי אידחי.											■
תנו רבנן:	אספרגוס - יפה ללב וטוב לעינים וכל שכן לבני מעים, והרגיל בו - יפה לכל גופו, והמשתכר הימנו - קשה לכל גופו.											◊
	מדקתני יפה ללב, מכלל דבחמרא עסקינן											◊
וקתני:	וכל שכן לבני מעים											◊
והתניא:	ללע"ט יפה לרמ"ת קשה											◊
	כי תניא ההיא - במיושן											◊
כדתנן:	קונם יין שאני טועם, שהיין קשה לבני מעים, אמרו לו: והלא מיושן יפה הוא לבני מעים, ושתק - אסור בחדש ומותר במיושן											◊
	שמע מינה.											◊
תנו רבנן:	ששה דברים נאמרו באספרגוס: אין שותין אותו אלא כשהוא חי ומלא, מקבלו בימין ושותהו בשמאל, ואין משיחין אחריו, ואין מפסיקין בו, ואין מחזירין אותו אלא למי שנתנו לו ורק אחריו, ואין סומכין אותו אלא במיננו.											◊
והתניא:	אין סומכין אותו אלא בפת											◊
	לא קשיא הא בדחמרא, הא בדשכרא.											◊
תני חדא:	ללע"ט יפה לרמ"ת קשה											◊
ותניא אידך:	לרמ"ת יפה ללע"ט קשה											◊
	לא קשיא הא בדחמרא, הא בדשכרא.											◊
תני חדא:	רק אחריו לוקה											◊
ותניא אידך:	לא רק אחריו לוקה											◊
	לא קשיא: הא בדחמרא, הא בדשכרא.											◊
רב אשי:	השתא דאמרת לא רק אחריו לוקה - מימיו נורקין אפילו בפני המלך.											■
רבי ישמעאל בן אלישע:	שלשה דברים סח לי סוריא שר הפנים: אל תטול חלוקך בשחרית מיד השמש ותלבש ולא תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תחזיר כוס אספרגוס אלא למי שנתנו לך, מפני שתכספית											■
ואמרי לה:	אסתלגנית של מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים: אימתי יבא אדם אחד מדברים הללו וילכד.											■
רבי יהושע בן לוי:	שלשה דברים סח לי מלאך המות: אל תטול חלוקך שחרית מיד השמש ותלבש ואל תטול ידיך ממי שלא נטל ידיו ואל תעמוד לפני הנשים בשעה שחוזרות מן המת, מפני שאני מרקד ובא לפנייהן וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל.											■
	ואי פגע מאי תקנתיה?											◊
	לינשוף מדוכתיה ארבע אמות, אי איכא נהרא - ליעבריה, ואי איכא דרכא אחרינא - ליזיל בה, ואי איכא גודא ליקו אחורא, ואי לא - ליהדר אפיה ולימא (זכריה ג') ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו' עד דחלפי מיניה.											◊
רבי זירא אמר רבי אבהו, ואמרי לה במתניתא תנא:	עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה: טעון הדחה, ושטיפה, חי, ומלא, עיטור, ועיטוף, נוטלו בשתי ידיו, ונתנו בימין, ומגביהו מן הקרקע טפה, ונותן עיניו בו											■

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא-key:	מאן דאמר	ברכות-שלשה שאכלו											
מקרא-key:	מאן דאמר	מימרא											
אף משגרו במתנה לאנשי ביתו.	ר"ש אומרים:											◊	נא.
אנו אין לנו אלא ארבעה בלבד: הדחה, שטיפה, חי, ומלא.	רבי יוחנן:											◊	נא.
הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ.	תנא:											◊	נא.
כל המברך על כוס מלא - נותנין לו נחלה בלי מצרים, שנאמר (דברים ל"ג) ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה.	רבי יוחנן:											◊	נא.
זוכה ונוחל שני עולמים, העולם הזה והעולם הבא.	רבי יוסי בר חנינא:											◊	נא.
עיטור												◊	נא.
רב יהודה מעטרו בתלמידים	[רב יהודה]											◊	נא.
רב חסדא מעטר ליה בנטלי.	[רב חסדא]											◊	נא.
חי												◊	נא.
ובברכת הארץ.	רב ששת:											◊	נא.
עיטוף												◊	נא.
רב פפא מעטף ויחיב	[רב פפא]											◊	נא.
רב אסי פריס סודרא על רישיה.	[רב אסי]											◊	נא.
נטלו בשתי ידיו												◊	נא.
מאי קראה - (תהלים קל"ד) שאו ידכם קדש וברכו את ה'.	רבי חנינא בר פפא:											◊	נא.
ונתנו לימין.												◊	נא.
ראשונים שאלו: שמאל מהו שתסייע לימין?	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊	נא.
הואיל וראשונים איבעיא להו ולא איפשט להו, אנו נעבד לחומרא.	רב אשי:											◊	נא.
ומגביהו מן הקרקע טפח												◊	נא.
מאי קראה - (תהלים קט"ז) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא. ו	רב אחא ברבי חנינא:											◊	נא.
נותן עיניו בו												◊	נא.
כי היכי דלא ניסח דעתיה מיניה.												◊	נא.
ומשגרו לאנשי ביתו במתנה												◊	נא.
כי היכי דתתברך דביתו.												◊	נא.
עולא אקלע לבי רב נחמן, כריך ריפתא בריך ברכת מזונא, יהב ליה כסא דברכתא לרב נחמן.	[עולא]										○	◊	נא.
אמר ליה רב נחמן: לישדר מר כסא דברכתא לילתא.	[רב נחמן]											○	נא.
אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש, שנאמר (דברים ז') וברך פרי בטנך - פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטנך.	אמר ליה [עולא], הכי אמר רבי יוחנן:											○	נא.
מנין שאין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש - שנאמר: (דברים ז') וברך פרי בטנך - פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטנך.	תניא נמי הכי, רבי נתן:											■	נא.
אדכחי שמעה ילתא, קמה בויהרא ועלתה לבי חמרא ותברא ארבע מאה דני דחמרא.	[ילתא]											○	נא.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מקרא-key:	ברכות-שלשה שאכלו	מאן דאמר										
	מימרא	אמר ליה רב נחמן: נשדר לה מר כסא אחרינא	[רב נחמן]	○							◊	נא:
		שלח לה: כל האי נבגא דברכתא היא.	[עולא]	○							◊	נא:
		שלחה ליה: ממהדורי מילי ומסמרטוטי כלמי.	[ילתא]	○							◊	נא:
		אין מסיחין על כוס של ברכה.	רב אסי:								■	נא:
		אין מברכין על כוס של פורענות.	ואמר רב אסי:								■	נא:
		מאי כוס של פורענות?									▲	נא:
		כוס שני.	רב נחמן בר יצחק:								!	נא:
		השותה כפלים לא יברך, משום שנאמר: (עמוס ד') הכון לקראת אלהיך ישראל - והאי לא מתקן.	תניא נמי הכי:								■	נא:
		האוכל ומהלך - מברך מעומד, וכשהוא אוכל מעומד - מברך מיושב, וכשהוא מיסב ואוכל - יושב ומברך.	רבי אבהו, ואמרי לה במתניתא תנא:								■	נא:
		והלכתא: בכולהו יושב ומברך.									■	נא:
	הדרן עלך שלשה שאכלו										◊	

מירא-statement ■
קושיא-challenge †
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◇
מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מירא	מאן דאמר										
אלו דברים שבין בית שמאי ובין בית הלל בסעודה:											■
מברך על היום ואחר כך מברך על היין	בית שמאי:									◆	■
מברך על היין ואחר כך מברך על היום.	בית הלל:									◆	■
נוטלין לידיים ואחר כך מוזגין את הכוס	בית שמאי:									◆	■
מוזגין את הכוס ואחר כך נוטלין לידיים.	בית הלל:									◆	■
מקנח ידיו במפה ומניחה על השלחן	בית שמאי:									◆	■
על הכסת	בית הלל:									◆	■
מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידיים	בית שמאי:									◆	■
נוטלין לידיים ואחר כך מכבדין את הבית.	בית הלל:									◆	■
נר ומזון בשמים והבדלה	בית שמאי:									◆	■
ובית הלל אומרים: נר ובשמים מזון והבדלה.	בית הלל:									◆	■
שברא מאור האש	בית שמאי:									◆	■
בורא מאורי האש.	בית הלל:									◆	■
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של נכרים ולא על הנר ולא על הבשמים של מתים, ולא על הנר ולא על הבשמים של עבודה זרה. ואין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו.											■
מי שאכל ושכח ולא בירך, בית שמאי אומרים: יחזור למקומו ויברך	[בית שמאי]									◆	■
יברך במקום שנוכר. ועד מתי מברך? עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו.	בית הלל:									◆	■
בא להן יין אחר המזון, אם אין שם אלא אותו כוס - בית שמאי אומרים: מברך על היין ואחר כך מברך על המזון	[בית שמאי]									◆	■
מברך על המזון ואחר כך מברך על היין.	בית הלל:									◆	■
ועונין אמנן אחר ישראל המבכר, ואין עונין אמנן אחר כותי המבכר, עד שישמע כל הברכה כולה.											■
דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה:	תנו רבנן										◆
מברך על היום ואחר כך מברך על היין, שהיום גורם ליין שיבא וכבר קדש היום ועדיין יין לא בא	בית שמאי:									◆	■
מברך על היין ואחר כך מברך על היום, שהיין גורם לקדושה שתאמר. דבר אחר: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה. תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	בית הלל:									◆	■
והלכה כדברי בית הלל.											◆
מאי דבר אחר?										‡	
וכי תימא התם תרתי והכא חדא - הכי נמי תרתי נינהו: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.										!	◆
והלכה כדברי בית הלל											◆
פשיטא דהא נפקא בת קול										‡	
איבעית אימא: קודם בת קול										!	◆
ואיבעית אימא: לאחרי בת קול, ורבי יהושע היא										!	◆

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **answer- שאלה** ^ **challenge- קושיא** ζ
! תירוץ- answer ■ **proof- ראייה** ■

מקרא- key:

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
אין משגיחין בבת קול.	דאמר: [רבי יהושע]									!	◇
וסברי בית שמאי דברכת היום עדיפא?										ז	
הנכנס לביתו במוצאי שבת - מברך על היין ועל המאור ועל הבשמים ואחר כך אומר הבדלה, ואם אין לו אלא כוס אחד - מניחו לאחר המזון ומשלים כולן לאחרין	והתניא:									ז	◇
והא, ממאי דבית שמאי היא, דלמא בית הלל היא?										ז	◇
לא סלקא דעתך, דקתני מאור ואחר כך בשמים, ומאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא - בית שמאי										!	
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המזון שבתחלה ועל הבדלה שהיא בסוף, על מה נחלקו? על המאור ועל הבשמים	דתניא, אמר רבי יהודה:									!	◇
מאור ואחר כך בשמים	בית שמאי:	♦	■	■	■	!					◇
בשמים ואחר כך מאור.	בית הלל:	♦	■	■	■	!					◇
וממאי דבית שמאי היא ואליבא דרבי יהודה, דילמא בית הלל היא, ואליבא דרבי מאיר?										ז	◇
לא סלקא דעתך, דקתני הכא במוצאי שבת, בית שמאי אומר, כי המזון בשמים והבדלה, ובית הלל אומר, כי נר ובשמים מזון והבדלה והתם בברייתא קתני: אם אין לו אלא כוס אחד - מניחו לאחר המזון ומשלים										!	◇
ומכל מקום קשיא										ז	
שאני עילוי יומא מאפוקי יומא, עילוי יומא - כמה דמקדמינן ליה עדיף, אפוקי יומא - כמה דמאחרין ליה עדיף, כי היכי דלא להו עלן כמשוי.	קא סברי בית שמאי:									!	◇
וסברי בית שמאי ברכת המזון טעונה כוס?										ז	◇
בא להם יין לאחר המזון, אם אין שם אלא אותו כוס - בית שמאי אומרים: מברך על היין ואחר כך מברך על המזון.	והא תנן:									ז	◇
מאי לאו דמברך עליוה ושתי ליה										ז	◇
לא, דמברך עליוה ומנח ליה.										!	
המברך צריך שיטעום	והאמר מר:									ז	
דטעים ליה.										!	
טעמו - פנמן	והאמר מר:	■								ז	
דטעים ליה בידיה.										!	
כוס של ברכה צריך שיעור	והאמר מר:	ז	■								
והא קא פחית ליה משיעוריה										ז	
דנפיש ליה טפי משיעוריה.										!	
והא, אם אין שם אלא אותו כוס קתני										ז	
תרי לא הוי, ומחד נפיש.										!	
מברך על היין ושותהו, ואחר כך מברך ברכת המזון	והא תני רבי חייא, בית שמאי:									ז	◇
אלא: תרי תנאי ואליבא דבית שמאי.										!	◇
בית שמאי אומרים וכל.										■	<
נוטלין לידים ואחר כך מוגינן את הכוס, שאם אתה אומר מוגינן את הכוס תחלה - גזרה שמא יטמאו משקין שאחורי הכוס מחמת ידי, ויחזור ויטמאו את הכוס.	תנו רבנן, בית שמאי:									♦	■

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key ◇ ברכות-אלו דברים ◇ מימרא </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
וליטמו ידים לכוס	מאן דאמר															נב.
ידים שניות הן, ואין שני עושה שלישי בחולין אלא על ידי משקין.																נב.
מוזגין את הכוס ואחר כך נוטלין לידים, שאם אתה אומר נוטלין לידים תחלה, גזרה שמא יטמאו משקין שבידים מחמת הכוס, ויחזרו ויטמאו את הידים.	בית הלל אומרים:															נב.
וניטמי כוס לידים																נב.
אין כלי מטמא אדם.																נב.
וניטמי למשקין שבתוכן																נב.
הכא בכלי שנטמאו אחוריו במשקין עסקינו, דתוכו טהור וגבו טמא.																נב.
כלי שנטמאו אחוריו במשקין - אחוריו טמאים, תוכו ואוגנו ואזנו וידי וטהורין, נטמא תוכו - נטמא כולו.	דתנן:															נב.
במאי קא מיפלגי?																נב:
אסור להשתמש בכלי שנטמאו אחוריו במשקין, גזרה משום ניצוצות, וליכא למגזר שמא יטמאו המשקין שבידים בכוס	בית שמאי סברי:															נב:
מותר להשתמש בכלי שנטמאו אחוריו במשקין, אמרי: ניצוצות לא שכיחי, ואיכא למיחש שמא יטמאו משקין שבידים מחמת הכוס. דבר אחר: תכף לנטילת ידים סעודה.	ובית הלל סברי:															נב:
מאי דבר אחר?																נב:
לדידכו דאמריתו אסור להשתמש בכלי שאחוריו טמאין דגורינן משום ניצוצות, אפילו הכי - הא עדיפא, דתכף לנטילת ידים סעודה.	הכי קאמרי להו בית הלל לבית שמאי:															נב:
בית שמאי אומרים, מקנה וכו'.																נב:
מקנה ידיו במפה ומניחה על השלחן, שאם אתה אומר על הכסת - גזרה שמא יטמאו משקין שבמפה מחמת הכסת, ויחזרו ויטמאו את הידים.	תנו רבנן, בית שמאי:															נב:
ונטמייה כסת למפה																נב:
אין כלי מטמא כלי.																נב:
ונטמייה כסת לגברא גופיה																נב:
אין כלי מטמא אדם.																נב:
על הכסת, שאם אתה אומר על השלחן, גזרה שמא יטמאו משקים שבמפה מחמת השלחן, ויחזרו ויטמאו את האוכלין.	בית הלל אומרים:															נב:
ולטמא שלחן לאוכלין שבתוכן																נב:
הכא בשלחן שני עסקינו, ואין שני עושה שלישי בחולין אלא על ידי משקין.																נב:
במאי קמיפלגי?																נב:
אסור להשתמש בשלחן שני, גזרה משום אוכלי תרומה	בית שמאי סברי:															נב:
מותר להשתמש בשלחן שני, אוכלי תרומה זריזין הם. דבר אחר: אין נטילת ידים לחולין מן התורה.	ובית הלל סברי:															נב:
מאי דבר אחר?																נב:
וכי תימא דמא שטמא גבא אוכלין וחישינן, ומא שטמא גבא ידים ולא חישינן - אפילו הכי הא עדיפא, ואין נטילת ידים לחולין מן התורה. מוטב שיטמאו ידים דלית להו עיקר מדאורייתא - ואל יטמאו אוכלים דאית	הכי קאמרי להו בית הלל לבית שמאי:															נב:
מכבדין וכו'.	בית שמאי:															נב:
מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידים, שאם אתה אומר נוטלין לידים תחלה, נמצא אתה מפסיד את האוכלין. אבל נטילת ידים לבית שמאי תחלה - לא סבירא להו, מאי טעמא - משום פירורין.	תנו רבנן, בית שמאי:															נב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נב:
אם שמש תלמיד חכם הוא, נוטל פירורין שיש בהן כזית ומניח פירורין שאין בהן כזית.	בית הלל:								◆	■		◇	נב:
מסייע ליה לרבי יוחנן										■			נב:
פירורין שאין בהם כזית מותר לאבדן ביד.	דאמר רבי יוחנן:									■	■	◇	נב:
במאי קמיפלגי?										^			נב:
אסור להשתמש בשמש - עם הארץ	בית הלל סברי:								◆	■	!	◇	נב:
מותר להשתמש בשמש עם הארץ.	בית שמאי סברי:								◆	■	!	◇	נב:
בכוליה פרקין הלכה כבית הלל, בר מהא דהלכה כבית שמאי.	רבי יוסי בר חנינא אמר רב הונא:										■	◇	נב:
מתני איפכא, ובהא נמי הלכה כבית הלל.	רבי אושעיא:										■	◇	נב:
גר ומזון וכו'.	בית שמאי:											■	נב: <
רב הונא בר יהודה איקלע לבי רבא, חזייה לרבא דברין אבשמים ברישא.	[רבא]											○	נב:
מכדי בית שמאי ובית הלל אמאור לא פליגי	אמר ליה: [רב הונא בר יהודה]											?	נב:
גר ומזון בשמים והבדלה.	דתנן, בית שמאי:								◆	■	?	◇	נב:
גר ובשמים מזון והבדלה	בית הלל:								◆	■	?	◇	נב:
זו דברי רבי מאיר	עני רבא בתריה:											!	נב:
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המזון שהוא בתחלה ועל הבדלה שהיא בסוף. על מה נחלקו - על המאור ועל הבשמים	אבל רבי יהודה אומר:											!	נב:
על המאור ואחר כך בשמים	שבית שמאי אומרים:								◆	■	!		נב:
בשמים ואחר כך מאור.	ובית הלל אומרים:								◆	■	!		נב:
נהגו העם כבית הלל אליבא דרבי יהודה.	ואמר רבי יוחנן:											■	נב:
בית שמאי אומרים, שברא כו'.												■	נב: <
בברא כולי עלמא לא פליגי דברא משמע, כי פליגי בבורא	רבא:											■	נב:
בורא - דעתיד למברא	בית שמאי סברי:											◆	נב:
בורא נמי דברא משמע.	ובית הלל סברי:											◆	נב:
(עמוס ד') יוצר אור ובורא חשך, (ישעיהו מ"ה) יוצר הרים ובורא רוח, (ישעיהו מ"ב) בורא השמים ונוטיהם	מתיב רב יוסף:											■	נב:
בברא ובורא כולי עלמא לא פליגי דברא משמע, כי פליגי - במאור ומאורי	אלא אמר רב יוסף:											■	נב:
דבית שמאי סברי: חדא נהורא איכא בנורא	דבית שמאי סברי:											◆	נב:
ובית הלל סברי: טובא נהורי איכא בנורא.	ובית הלל סברי:											◆	נב:
הרבה מאורות יש באור.	תניא נמי הכי, אמרו להם בית הלל לבית שמאי:											■	נב:
אין מברכין כו'.												■	נב: <
בשלמא נר - משום דלא שבת, אלא בשמים מה טעם לא?												?	נב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נב:
הכא במסכת נכרים עסקינן, מפני שסתם מסכת נכרים לעבודה זרה היא.	מימרא	רב יהודה אמר רב:												נב:
אין מברכין לא על הגר ולא על הבשמים של עבודה זרה	מימרא	הא מדקתני סיפא:												נב:
מכלל דרישא לאו בעבודה זרה עסקינן	מימרא	מכלל דרישא לאו בעבודה זרה עסקינן												נב:
מה טעם קאמר, מה טעם אין מברכין לא על הגר ולא על הבשמים של נכרים - מפני שסתם מסכת נכרים לעבודה זרה.	מימרא	רבי חנינא מסורא:												נב:
אור ששבת מברכין עליו, ושלא שבת - אין מברכין עליו.	מימרא	תנו רבנן:												נב:
מאי שבת ומאי לא שבת?	מימרא	מאי שבת ומאי לא שבת?												נב:
אי נימא, לא שבת מחמת מלאכה אפילו ממלאכה דהתירא	מימרא	אי נימא, לא שבת מחמת מלאכה אפילו ממלאכה דהתירא												נב:
אור של חיה ושל חולה מברכין עליו	מימרא	והתניא:												נב:
מאי שבת - ששבת מחמת מלאכת עבירה.	מימרא	רב נחמן בר יצחק:												נב:
עששית שהיתה דולקת והולכת כל היום כולו - למוצאי שבת מברכין עליה.	מימרא	תניא גמי הכי:												נב:
נכרי שהדליק מישראל וישראל שהדליק מנכרי - מברכין עליו, נכרי מנכרי - אין מברכין עליו.	מימרא	תנו רבנן:												נב:
מה שנא נכרי מנכרי דלא - משום דלא שבת, אי הכי ישראל מנכרי גמי, הא לא שבת	מימרא	מה שנא נכרי מנכרי דלא - משום דלא שבת, אי הכי ישראל מנכרי גמי, הא לא שבת												נב:
וכי תימא, הך איסורא אול ליה והא אחרינא הוא ובידא דישראל קא מתילדא	מימרא	וכי תימא, הך איסורא אול ליה והא אחרינא הוא ובידא דישראל קא מתילדא												נב:
המוציא שלהבת לרשות הרבים חייב	מימרא	אלא הא דתניא:												נב:
אמאי חייב? מה שעקר לא הניח ומה שהניח לא עקך	מימרא	אמאי חייב? מה שעקר לא הניח ומה שהניח לא עקך												נב:
אלא: לעולם דאיסורא גמי איתיה, וכי קא מברך - אתוספתא דהתירא קא מברך.	מימרא	אלא: לעולם דאיסורא גמי איתיה, וכי קא מברך - אתוספתא דהתירא קא מברך.												נב:
אי הכי, נכרי מנכרי גמי	מימרא	אי הכי, נכרי מנכרי גמי												נב:
אין הכי גמי, גזרה משום נכרי ראשון ועמוד ראשון.	מימרא	אין הכי גמי, גזרה משום נכרי ראשון ועמוד ראשון.												נב:
היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם רוב נכרים - אינו מברך, אם רוב ישראל - מברך.	מימרא	היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם רוב נכרים - אינו מברך, אם רוב ישראל - מברך.												נב:
הא גופא קשיא אמרת: אם רוב נכרים - אינו מברך, הא מחצה על מחצה - מברך והדר תני: אם רוב ישראל - מברך, הא מחצה על מחצה - אינו מברך.	מימרא	הא גופא קשיא אמרת: אם רוב נכרים - אינו מברך, הא מחצה על מחצה - מברך והדר תני: אם רוב ישראל - מברך, הא מחצה על מחצה - אינו מברך.												נב:
בדין הוא דאפילו מחצה על מחצה גמי מברך, ואידי דתנא רישא רוב נכרים - תנא סיפא רוב ישראל.	מימרא	בדין הוא דאפילו מחצה על מחצה גמי מברך, ואידי דתנא רישא רוב נכרים - תנא סיפא רוב ישראל.												נב:
היה מהלך חוץ לכרך וראה תינוק ואבוקה בידו, בודק אחריו, אם ישראל הוא - אינו מברך.	מימרא	היה מהלך חוץ לכרך וראה תינוק ואבוקה בידו, בודק אחריו, אם ישראל הוא - אינו מברך.												נב:
מאי איריא תינוק, אפילו גדול גמי	מימרא	מאי איריא תינוק, אפילו גדול גמי												נב:
הכא בסמוך לשקיעת החמה עסקינן, גדול - מוכחא מילתא דודאי נכרי הוא, תינוק - אימר ישראל הוא אקרי ונקיט.	מימרא	הכא בסמוך לשקיעת החמה עסקינן, גדול - מוכחא מילתא דודאי נכרי הוא, תינוק - אימר ישראל הוא אקרי ונקיט.												נב:
היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם עבה כפי הכבשן - מברך עליו, ואם לאו - אינו מברך עליו.	מימרא	היה מהלך חוץ לכרך וראה אור, אם עבה כפי הכבשן - מברך עליו, ואם לאו - אינו מברך עליו.												נב:
אור של כבשן מברכין עליו	מימרא	אור של כבשן מברכין עליו												נב:
אין מברכין עליו	מימרא	אין מברכין עליו												נב:
לא קשיא הא - בתחלה, הא - לבסוף.	מימרא	לא קשיא הא - בתחלה, הא - לבסוף.												נב:
אור של תנור ושל כירים מברכין עליו	מימרא	אור של תנור ושל כירים מברכין עליו												נב:

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
מימרא	ותניא אידך:												גג
אין מברכין עליו	לא קשיא: הא בתחלה, הא לבסוף.												גג
אור של בית הכנסת ושל בית המדרש מברכין עליו	תני חדא:												גג
אין מברכין עליו	לא קשיא: הא - דאיכא אדם חשוב, הא - דליכא אדם חשוב.												גג
ואי בעית אימא: הא והא דאיכא אדם חשוב, ולא קשיא: הא דאיכא חזנא, הא דליכא חזנא	ואי בעית אימא: הא והא דאיכא חזנא, ולא קשיא: הא דאיכא סהרא, והא דליכא סהרא.												גג
היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם. בית שמאי אומרים: כל אחד ואחד מברך לעצמו	אחד מברך לכולן, משום שנאמר: (משלי י"ד) ברבעים הדרת מלך.												גג
בשלמא בית הלל מפרשי טעמא, אלא בית שמאי מאי טעמא?	מפני בטול בית המדרש.												גג
קסברי: [בית שמאי]	תניא נמי הכי: [בית רבן גמליאל]												גג
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של מתים.	מאי טעמא? נר - לכבוד הוא דעבידא, בשמים - לעבורי ריחא הוא דעבידי.												גג
כל שמוציאין לפניו ביום ובלילה אין מברכין עליו, וכל שאין מוציאין לפניו אלא בלילה - מברכין עליו.	בשמים של בית הכסא, ושמן העשוי להעביר את הזוהמא - אין מברכין עליו.												גג
למימרא, דכל היכא דלאו לריחא עבידא לא מברכין עלויה	הנכנס לחנותו של בשם והריח ריח, אפילו ישב שם כל היום כלו - אינו מברך אלא פעם אחד, נכנס ויצא, נכנס ויצא - מברך על כל פעם ופעם												גג
והא הכא דלאו לריחא הוא דעבידא וקמברך	אין, לריחא נמי הוא דעבידא, כי היכי דנירחו אינשי וניתו ונובון מיניה.												גג
היה מהלך חוץ לכרך והריח ריח, אם רוב נכרים - אינו מברך, אם רוב ישראל - מברך.	אפילו רוב ישראל נמי אינו מברך, מפני שבנות ישראל מקטרות לכשפים.												גג
אטו כולהו לכשפים מקטרין?	הוה לה מיעוטא לכשפים, ומיעוטא נמי לגמר את הכלים, אשתכח רובא דלאו לריחא עביד, וכל רובא דלאו לריחא עביד - לא מברך.												גג
רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:	המהלך בערבי שבתות בטבריא ובמוצאי שבתות בצפורי והריח ריח - אינו מברך, מפני שהזקתו אינו עשוי אלא לגמר בו את הכלים.												גג
תנו רבנן:	היה מהלך בשוק של עבודה זרה, נתרצה להריח - הרי זה חוטא.												גג
ואין מברכין על הנר עד שיאותו.	לא יאותו יאותו ממש, אלא: כל שאילו עומד בקרוב ומשתמש לאורה, ואפילו ברחוק מקום.												גג
וכן אמר רב אשי:	ברחוק מקום שנינו.												גג

<p> disputants- חולקים ♦ statement- מימרא ■ challenge- קושיא ⚡ question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראייה ■ </p>												
<p> central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת < story- מעשה O </p>												
<p> מקרא- key: ברכות-אלו דברים </p>												
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	
היתה לו נר טמונה בחיקו או בפנס, או שראה שלהבת ולא נשתמש לאורה, או נשתמש לאורה ולא ראה שלהבת - אינו מברך עד שיראה שלהבת וישתמש לאורה	מיתבי:									⚡	גנ:	
בשלמא משתמש לאורה ולא ראה שלהבת - משכחת לה דקיימא בקרן זוית, אלא ראה שלהבת ולא נשתמש לאורה היכי משכחת לה, לאו דמרחקא?										⚡	גנ:	
לא, כגון דעמיא ואולא.										!	גנ:	
גחלים לוחשות - מברכין עליהן, אוממות - אין מברכין עליהן.	תנו רבנן:									◊	גנ:	
היכי דמי לוחשות?										^	גנ:	
כל שאילו מכניס לתוכן קיסם ודולקת מאיליה.	רב חסדא:									!	◊	גנ:
אוממות או עוממות?	איבעיא להו:									^	גנ:	
(יחזקאל ל"א) ארוזים לא עממהו בגן אלהים.	תא שמע, דאמר רב חסדא בר אבדימי:									!	■	גנ:
יאותו ממש.	רבא:									◊	■	גנ:
וכמה?										^	גנ:	
כדי שיכיר בין איסר לפונדיון	עולא:									!	◊	גנ:
כדי שיכיר בין מלומא של טבריא למלומא של צפורי.	חזקיה:									!	◊	גנ:
רב יהודה מברך אדבי אדא דיילא.	[רב יהודה]									○	גנ:	
רבא מברך אדבי גוריא בר חמא.	[רבא]									○	גנ:	
אביי מברך אדבי בר אבוה.	[אביי]									○	גנ:	
אין מחזירין על האור כדרך שמחזירין על המצות.	רב יהודה אמר רב:									◊	■	גנ:
מריש הוה מהדרנא, כיון דשמענא להא דרב יהודה אמר רב - אנא נמי לא מהדרנא, אלא אי מקלע לי ממילא - מברכנא.	רבי זירא:									○	גנ:	
מי שאכל וכו'.										■	<	גנ:
מחלוקת בשכח, אבל במזיד - דברי הכל יחזור למקומו ויברך.	רב זביד ואיתימא רב דימי בר אבא:									◊	■	גנ:
פשיטא, ושכח תנן										⚡	גנ:	
מהו דתימא: הוא הדין אפילו במזיד, והאי דקתני ושכח - להודיעך כחן דבית שמאי, קמשמע לן.										!	גנ:	
לדבריכם, מי שאכל בראש הבירה ושכח וירד ולא ברך, יחזור לראש הבירה ויברך?	תניא, אמרו להם בית הלל לבית שמאי:									⚡	◊	גנ:
לדבריכם, מי ששכח ארנקי בראש הבירה, לא יעלה ויטלנה? לכבוד עצמו הוא עולה - לכבוד שמים לא כל שכן?	אמרו להן בית שמאי לבית הלל:									!	◊	גנ:
הנהו תרי תלמידי, חד עביד בשוגג כבית שמאי - ואשכח ארנקא דדהבא, וחד עביד במזיד כבית הלל - ואכליה אריא.										○	◊	גנ:
רבה בר בר חנה הוה קאזול בשיירתא, אכל ואשתלי ולא בריך	[רבה בר בר חנה]									○	◊	גנ:
אמר: היכי אעביד? אי אמינא להו אנשאי לברך - אמרו לי: בריך, כל היכא דמברכת לרחמנא מברכת. מוטב דאמינא להו אנשאי יונה דדהבא.										○	גנ:	
אמר להו: אנטרו לי, דאנשאי יונה דדהבא.										○	◊	גנ:
אזיל וברוך, ואשכח יונה דדהבא	[רבה בר בר חנה]									○	◊	גנ:
ומאי שנא יונה - דמתילי כנסת ישראל ליונה, דכתיב: (תהלים ס"ח) כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ, מה יונה אינה ניצולת אלא בכנפיה, אף ישראל אינן ניצולין אלא במצות.										■	◊	גנ:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
מימרא	עד אימתי הוא וכו'.												■ <
	כמה שיעור עכול?												▲
	כל זמן שאינו רעב	רבי יוחנן:											! ◇
	כל זמן שיצמא מחמת אכילתו.	ריש לקיש:											! ◇
	מי אמר ריש לקיש הכי?	רב יימר בר שלמיא למר זוטרא, ואמרי לה רב יימר בר שיובי למר											? ◇
	כמה שיעור עכול - כדי להלך ארבע מילין	והאמר רב אמי אמר ריש לקיש:											■ ? ◇
	לא קשיא: כאן באכילה מרובה, כאן באכילה מועטת.												! ◇
	בא להם יין וכו'.												■ <
	למימרא, דישראל אף על גב דלא שמע כולה ברכה עונה												■ ◇
	וכי לא שמע היכי נפיק												? ◇
	בשלא אכל עמקן.	חייא בר רב:											! ◇
	בשלא אכל עמקן.	וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											! ◇
	אמר ליה רב לחייא בריה: ברי, חטוף ובריך.	[רב חייא]											○ ◇
	וכן אמר רב הונא לרבה בריה: חטוף ובריך.	[רב הונא]											○ ◇
	למימרא, דמברך עדיף ממאן דעני אמן												? ◇
	גדול העונה אמן יותר מן המברך	והתניא, רבי יוסי:											■ ? ◇
	השמים כן הוא תדע, שהרי גולייירין יורדין ומתגרין במלחמה וגבורים יורדין ומנצחין.	אמר ליה רבי נהוראי:											■ ? ◇
	תנאי היא												! ◇
	אחד המברך ואחד העונה אמן במשמע, אלא שממהרין למברך יותר מן העונה אמן.	דתניא:											■ ! ◇
	מהו לענות אמן אחר תינוקות של בית רבן?	בעי מיניה שמואל מרב:											▲ ◇
	אחר הכל עונין אמן חוץ מתינוקות של בית רבן הואיל ולהתלמד עשויין.	אמר ליה: [רב]											! ◇
	והני מילי בדלא עידן מפטרייהו, אבל בעידן מפטרייהו - עונין.												■ ◇
	שמן מעכב את הברכה, דברי רבי זילאי	תנו רבנן: [רבי זילאי]											◆ ■ ◇
	אינו מעכב	רבי זיואי:											◆ ■ ◇
	שמן טוב מעכב	רבי אחא:											■ ◇
	כשם שמוזהם פסול לעבודה - כך ידים מזוהמות פסולות לברכה.	רבי זוהמאי:											■ ◇
	(ויקרא כ') והתקדשתם - אלו מים ראשונים, והייתם קדשים - אלו מים אחרונים, כי קדוש - זה שמן הטוב, אני ה' אלהיכם - זו ברכה.	רב נחמן בר יצחק: אנא לא זילאי ולא זיואי ולא זוהמאי ידענא, אלא מתניתא ידענא דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא:											■ ◇

disputants-חולקים-♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-^ story-מעשה-O	statement-מימרא-■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-תירוק-! proof-ראיה-■
--	---

Talmud Navigator

ברכות-אלו דברים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
הדרן עלך אלו דברים																								

מימרא	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
חולקים	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
מימרא וחולקים	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
שאלה/קושיא	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
תשובה	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
שו"ת	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מיקרא-key

ברכות-הרואה		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל, אומר: ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה.																				
מקום שנעקרה ממנו עבודה זרה, אומר: ברוך שעקר עבודה זרה מארצנו.																				
על הזיקין, ועל הזועות, ועל הרעמים, ועל הרוחות, ועל הברקים אומר: ברוך שכחו וגברתו מלא עולם.																				
על ההרים ועל הגבעות, ועל הימים, ועל הנהרות, ועל המדברות אומר: ברוך עושה בראשית.																				
הרואה את הים הגדול אומר: ברוך שעשה את הים הגדול, בזמן שרואהו לפרקים.	רבי יהודה:																			
על הגשמים, ועל בשורות טובות, אומר: ברוך הטוב והמטיב.																				
על בשורות רעות, אומר: ברוך דיין האמת.																				
בנה בית חדש, וקנה כלים חדשים, אומר: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.																				
מברך על הרעה מעין על הטובה, ועל הטובה מעין על הרעה.																				
והצועק לשעבר הרי זו תפלת שוא, היתה אשתו מעוברת ואומר: יהי רצון שתלד אשתי זכר - הרי זו תפלת שוא, היה בא בדרך ושמע קול צוהה בעיר ואומר: יהי רצון שלא תהא בתוך ביתי - הרי זו תפלת הנכנס לכרך מתפלל שמים, אחת בכניסתו ואחת ביציאתו.																				
ארבע, שמים בכניסתו ושמים ביציאתו, נותן הודאה על שעבר וצועק על העתיד.	בן עזאי:																			
חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, שנאמר: (דברים ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וגו'.																				
בכל לבבך - בשני יצריך, ביצר טוב וביצר הרע ובכל נפשך - אפילו הוא נוטל את נפשך, ובכל מאדך - בכל ממונך.																				
דבר אחר: בכל מאדך - בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו.																				
לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח, שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים. ולא יכנס להר הבית במקלו, ובמנעלו, ובפונדתו, ובאבק שעל רגליו, ולא יעשנו קפנדריא וריקיה - מקל וחומר.																				
כל חותמי ברכות שבמקדש היו אומרים: מן העולם. משקלקלו הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד - התקינו שיהיו אומרים: מן העולם ועד העולם.																				
והתקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם, שנאמר: (רות ב') והנה בעו בא מבית לחם ויאמר לקוצרים: ה' עמכם, ויאמרו לו: יברכה ה' ואומר: (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל ואומר: (משלי כ"ג) אל תבזו כי זקנה אמך ואומר: (תהלים קל"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.																				
הפרו תורתך משום עת לעשות לה'.	רבי נתן:																			
מנא הני מילי?																				
דאמר קרא: (שמות י"ח) ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל וגו'.	רבי יוחנן:																			
אניסא דרביים מברכינן, אניסא דיחיד לא מברכינן?																				
והא ההוא גברא דהוה קא אזיל בעבר ימינא, נפל עליה אריא, אתעביד ליה ניסא ואיתצל מיניה אתא לקמיה - דרבא																				
כל אימת דמסית להתם - בריך ברוך שעשה לי נס במקום הזה	ואמר ליה: [רבא]																			
זמר בריה דרבינא הוה קאזיל בפקתא דערבות וצחא למיא, אתעביד ליה ניסא איברי ליה עינא דמיא ואישתי. ותו, זמנא חדא הוה קאזיל ברסתקא דמתחווא ונפל עליה גמלא פריצא, איתפרקא ליה אשיתא, על לגוה. כי מטא לערבות, בריך: ברוך שעשה לי נס בערבות ובגמל, כי מטא לרסתקא דמתחווא, בריך: ברוך שעשה לי נס בגמל ובערבות	[מר בריה דרבינא]																			

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-הרואה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	גד	הג
אניסא דרבים כולי עלמא מייחיבי לברוכי, אניסא דייחיד - איהו חייב לברוכי.	מימרא	אמר:													גד:
הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מעברות נחלי ארנון, אבני אלגביש במורד בית חורון, ואבן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל, ואבן שישב עליה משה בשעה ששעה יהושע מלחמה בעמלק, ואשתו של לוט, וחומת יריחו שנבלעה במקומה - על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום.	מימרא	תנו רבנן:													גד:
בשלמא מעברות הים, דכתיב: (שמות י"ד) ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה מעברות הירדן, דכתיב: (יהושע ג') ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית ה' בחורבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחברה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן. אלא מעברות נחלי ארנון מנלן?	מימרא	תנא:													גד:
דכתיב: (במדבר כ"א) על כן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה וגו'	מימרא	תנא:													גד:
את והב בסופה - שני מצורעים היו דהוו מהלכין בסוף מחנה ישראל, כי הוו קא חלפי ישראל אתו אמוראי עבדי להון נקירותא וטשו בהון, אמרי: כי חלפי ישראל הכא נקטלינון, ולא הוו ידעי דארון הוה מסגי קמיייהו דישראל והוה ממך להו טורי מקמיייהו כיון דאתא ארון, אדבקו טורי בהדי הדדי וקטלינון, ונחת דמיייהו לנחלי ארנון. כי אתו את והב, חזו דמא דקא נפיק מביני טורי, אתו ואמרי להו לישראל ואמרו שירה, היינו דכתיב: (במדבר כ"א) ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב.	מימרא	תנא:													גד:
אבני אלגביש	מימרא	תנא:													גד:
מאי אבני אלגביש?	מימרא	תנא:													גד:
אבנים שעמדו על גב איש וירדו על גב איש	מימרא	תנא:													גד:
עמדו על גב איש - זה משה, דכתיב: (במדבר י"ב) והאיש משה ענו מאד, וכתוב (שמות ט'): ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה.	מימרא	תנא:													גד:
ירדו על גב איש - זה יהושע, דכתיב: (במדבר כ"ז) קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, וכתוב: (יהושע י') ויהי בנוס מפני בני ישראל הם במורד בית חורן וה' השליך עליהם אבנים גדולות.	מימרא	תנא:													גד:
אבן שבקש עוג מלך הבשן לזרוק על ישראל - גמרא גמירי לה.	מימרא	תנא:													גד:
אמר: מחנה ישראל כמה הוי - תלתא פרסי, איזיל ואיעקר טורא בר תלתא פרסי ואישדי עלייהו ואיקטלינהו.	מימרא	תנא:													גד:
אזל עקר טורא בר תלתא פרסי ואייתי על רישיה	מימרא	תנא:													גד:
ואייתי קודשא בריך הוא עליה קמצי ונקבחה ונחית בצואריה	מימרא	תנא:													גד:
הוה בעי למשלפה, משכי שיניה להאי גיסא ולהאי גיסא ולא מצי למשלפה, והיינו דכתיב: (תהלים ג') שני רשעים שברת וכדברי שמעון בן לקיש	מימרא	תנא:													גד:
מאי דכתיב (תהלים ג') שני רשעים שברת - אל תקרי שברת אלא שרבת.	מימרא	תנא:													גד:
משה כמה הוה - עשר אמות, שקיל נרגא בר עשר אמין שוור עשר אמין, ומחיה בקרסוליה וקטליה.	מימרא	תנא:													גד:
ואבן שישב עליה משה - דכתיב: (שמות י"ז) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה.	מימרא	תנא:													גד:
ואשתו של לוט - שנאמר (בראשית י"ט): ותבט אשתו מאחריי ותהי נציב מלח.	מימרא	תנא:													גד:
וחומת יריחו שנבלעה - דכתיב: (יהושע ו') ותפל החומה תחתיה.	מימרא	תנא:													גד:
בשלמא כולהו - ניסא, אלא אשתו של לוט, פורענותא הוא	מימרא	תנא:													גד:
דאמר ברוך דין האמת.	מימרא	תנא:													גד:
והא הודאה ושבח קתני	מימרא	תנא:													גד:
תני: על לוט ועל אשתו מברכים שנים, על אשתו אומר: ברוך דין האמת, ועל לוט אומר: ברוך זוכר את הצדיקים.	מימרא	תנא:													גד:
אפילו בשעת כעסו של הקדוש ברוך הוא וזכר את הצדיקים, שנאמר: (בראשית י"ט) ויהי בשחת אלהים את ערי הככר וזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה וגו'.	מימרא	תנא:													גד:
וחומת יריחו שנבלעה	מימרא	תנא:													גד:
וחומת יריחו נבלעה? והא נפלה שנאמר: (יהושע ו') ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה, ותפל החומה תחתיה	מימרא	תנא:													גד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-הרואה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	גה
כיון דפותיה ורומה כי הדדי נינהו, משום הכי אבלעה בלועי.														גה: ◇
ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא.		רב יהודה אמר רב:												גה: ◇
יורדי הים מנלן - דכתיב: (תהלים ק"ז) יורדי הים באניות וגו' המה ראו מעשי ה', ואומר: ויעמד רוח סערה יעלו שמים ירדו תהומות, ואומר: יחוגו וינועו כשכור, ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקתיהם יוציאים, ואומר: יקם סערה לדממה, ואומר: וישמחו כי ישתקו, ואומר: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם.														גה: ■
הולכי מדברות מנלן - דכתיב: תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו ויצעקו אל ה' וידריכם בדרך ישרה, יודו לה' חסדו.														גה: ■
מי שחלה ונתרפא - דכתיב: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו כל אכל תתעב נפשם וגו', ויצעקו אל ה' בצר להם וגו', ישלח דברו וירפאם וגו', יודו לה' חסדו.														גה: ■
מי שהיה חבוש בבית האסורים, מנלן? - דכתיב: ישבי חשך וצלמות וגו', כי המרו אמרי אל וגו', ואומר: ויכנע בעמל לבם וגו', ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם, ואומר: יוציאים מחשך וצלמות וגו', ואומר: יודו לה' מאי מברך?														גה: ^
ברוך גומל חסדים טובים.		רב יהודה:												גה: ◇
וצריך לאודוויי קמי עשרה, דכתיב: (תהלים ק"ז) וירוממוהו בקהל עם וגו'.		אביי:												גה: ◇
ותרין מינייהו רבנן, שנאמר: (תהלים ק"ז) ובמושב זקנים יהללוהו.		מר זוטרא:												גה: ◇
ואימא כולהו רבנן		מתקף לה רב אשי:												גה: ץ
מי כתיב בקהל זקנים? בקהל עם כתיב.														גה: !
ואימא: בי עשרה שאר עמא, ותרין רבנן														גה: ץ
קשיא.														גה: ■
רב יהודה חלש ואתפת, על לגביה רב חנא בגדתאה ורבנן		[רב יהודה]												גה: ○
אמרי ליה: בריך רחמנא דיהבך ניהלן ולא יהבך לעפרא.		[רב חנא בגדתאה ורבנן]												גה: ○
אמר להו: פטרותן יתי מלאודוויי.		[רב יהודה]												גה: ○
בעי אודוויי באפי עשרה.		והא אמר אביי:												גה: ץ
דהווי בי עשרה.														גה: !
והא איהו לא קא מודה														גה: ץ
לא צריך, דעני בתרייהו אמן.														גה: !
שלשה צריכין שימור, ואלו הן: חולה, חתן, וכלה		רב יהודה:												גה: ◇
חולה, חיה, חתן, וכלה.		במתניתא תנא:												גה: ■
אף אבל.		ויש אומרים:												גה: ■
אף תלמידי חכמים בלילה.		ויש אומרים:												גה: ■
שלשה דברים המאריך בהן מאריכין ימיו ושנותיו של אדם: המאריך בתפלתו, והמאריך על שלחנו, והמאריך בבית הכסא.		רב יהודה:												גה: ◇
והמאריך בתפלתו, מעליותא היא?														גה: ץ
כל המאריך בתפלתו ומעיינן בה סוף בא לידי כאב לב שנאמר: (משלי י"ג) תוחלת ממשכה מחלה לב.		והאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												גה: ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

ברכות-הרואה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלשה דברים מזכירים עונותיו של אדם, ואלו הן: קור נטוי, ועיון תפלה, ומוסר דין על חבריו לשמים	מימרא	ואמר רבי יצחק:								⚡	◇		נה.
האי לא קשיא, הא - דלמא מעיין בה.										!	◇		נה.
והיכי עביד										^			נה.
דמפיש ברחמי.										!	◇		נה.
והמאריך על שלחנו												■	נה. <
דלמא אתי עניא ויהיב ליה, דכתיב (יחזקאל מ"א) המזבח עץ שלוש אמות גבה, וכתיב (יחזקאל מ"א) וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה', פתח במזבח וסיים בשלחן												■	נה.
כל זמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר על ישראל, ועכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו.		רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:										■	נה.
והמאריך בבית הכסא מעליותא הוא?												⚡	נה.
עשרה דברים מביאין את האדם לידי תחתונות: האוכל עלי קנים, ועלי גפנים, ולובי גפנים, ומוריגי בהמה, ושדרו של דג, ודג מליח שאינו מבושל כל צרכו, והשותה שמרי יין, והמקנה בסיד ובחרסית, והמקנה בצרור שקנה בו חברו		והתניא:										⚡	נה.
אף התולה עצמו בבית הכסא יותר מדאי		יש אומרים:										⚡	נה.
לא קשיא, הא - דמאריך ותלי, הא - דמאריך ולא תלי.												!	נה.
כי הא דאמרה ליה ההיא מטרוניתא לרבי יהודה ברבי אלעאי: פניך דומים למגדלי חזירים ולמלוי ברבית.												!	נה.
אמר לה: הימנותא לדידי תרוייהו אסירן אלא, עשרים וארבעה בית הכסא איכא מאושפוזאי לבי מדרשא, דכי אזילנא בדיקנא נפשאי בכולהו.	[רבי יהודה ברבי אלעאי]											!	נה.
שלשה דברים מקצרים ימיו ושנותיו של אדם: מי שנותנין לו ספר תורה לקרות ואינו קורא, כוס של ברכה לברך ואינו מברך, והמנהיג עצמו ברבנות.		ואמר רב יהודה:										■	נה.
ספר תורה לקרות ואינו קורא - דכתיב (דברים ל') כי הוא חייך וארך ימך.												■	נה.
כוס של ברכה לברך ואינו מברך - דכתיב (בראשית י"ב) ואברכה מברכך.												■	נה.
והמנהיג עצמו ברבנות												■	נה.
מפני מה מת יוסף קודם לאחיו - מפני שהנהיג עצמו ברבנות.		דאמר רבי חמא בר חנינא:										■	נה.
שלשה צריכים רחמים: מלך טוב, שנה טובה, וחלום טוב.		ואמר רב יהודה אמר רב:										■	נה.
מלך טוב - דכתיב (משלי כ"א) פלגי מים לב מלך ביד ה'.												■	נה.
שנה טובה - דכתיב (דברים י"א) תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.												■	נה.
חלום טוב - דכתיב (ישעיהו ל"ח) ותחלימני והחיני												■	נה.
שלשה דברים מכריזו עליהם הקדוש ברוך הוא בעצמו, ואלו הן: רעב, ושובע, ופרנס טוב.		רבי יוחנן:										■	נה.
רעב - דכתיב (מלכים ב' ח') כי קרא ה' לרעב וגו'												■	נה.
שובע - דכתיב (יחזקאל ל"ו) וקראתי אל הדגן והרביתי אותו												■	נה.
פרנס טוב - דכתיב (שמות ל"א) וידבר ה' אל משה לאמר ראה קראתי בשם בצלאל וגו'.												■	נה.
אין מעמידין פרנס על הצבור אלא אם כן נמלכים בצבור, שנאמר (שמות ל"ה) ראו קרא ה' בשם בצלאל.		רבי יצחק:										■	נה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, הגון עליך בצלאל?												○	נה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

ברכות-הרואה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נ
	אמר לו: רבונו של עולם, אם לפניך הגון - לפני לא כל שכן?													נה.
	אמר לו: אף על פי כן, לך אמור להם.													נה.
	הלך ואמר להם לישראל: הגון עליכם בצלאל?													נה.
	אמרו לו: אם לפני הקדוש ברוך הוא ולפניך הוא הגון - לפנינו לא כל שכן?													נה.
	בצלאל על שם חכמתו נקרא. בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: לך אמור לו לבצלאל עשה לי משכן ארון וכלים, הלך משה והפך, ואמר לו: עשה ארון וכלים ומשכן. אמר לו: משה רבינו, מנהגו של עולם - אדם בונה בית ואחר כך מכניס לתוכו כלים, ואתה אומר: עשה לי ארון וכלים ומשכן כלים שאני עושה - להיכן אכניסם? שמא כך אמר לך הקדוש ברוך הוא: עשה משכן ארון וכלים. אמר לו: שמא בצל יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. כתיב הכא (שמות ל"ה) וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת, וכתבי התם (משלי ג') ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה וכתבי (משלי ג') בדעתו תהומות נבקעו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												נה.
	אין הקדוש ברוך הוא נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה, שנאמר (דניאל ב') ייב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה.	רבי יוחנן:												נה.
	שמע רב תחליפא בר מערבא ואמרה קמיה דרבי אבהו	[רב תחליפא בר מערבא]												נה.
	אתון מהתם מתניתו לה, אנן מהכא מתנינן לה - דכתיב (שמות ל"א) ובלב כל חכם לב נתתי חכמה.	אמר ליה: [רבי אבהו]												נה.
	כל הלום ולא טוות.	רב חסדא:												נה.
	הלמא דלא מפשר - כאגרתא דלא מקריא.	ואמר רב חסדא:												נה.
	לא חלמא טבא מקיים כוליה, ולא חלמא בישא מקיים כוליה.	ואמר רב חסדא:												נה.
	חלמא בישא עדיף מחלמא טבא.	ואמר רב חסדא:												נה.
	חלמא בישא - עציבותיה מסתייה, חלמא טבא - חדוייה מסתייה.	ואמר רב חסדא:												נה.
	חלמא טבא - אפילו לדידי בדיחותיה מפכחא ליה.	רב יוסף:												נה.
	חלמא בישא קשה מנגדא, שנאמר (קהלת ג') והאלהים עשה שיראו מלפניו זה חלום רע.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												נה.
	(ירמיהו כ"ג) הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם ה', וכי מה ענין בר ותבן אצל חלום? אלא אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, כשם שאי אפשר לבר בלא תבן - כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]												נה.
	חלום, אף על פי שמקצתו מתקיים - כולו אינו מתקיים, מנא לן - מיוסף דכתיב (בראשית ל"ז) והנה השמש והירח וגו'. והתיא שעתא אמיה לא הות.	רבי ברכיה:												נה.
	לעולם יצפה אדם לחלום טוב עד עשרים ושתים שנה. מנלן - מיוסף, דכתיב (בראשית ל"ז) אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגו', וכתבי (בראשית מ"א) ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה וגו'. מן שבסרי עד תלתין כמה הוי - תלת סרי, ושב דשבעא ותרתי דכפנא - הא עשרים ושתים.	רבי לוי:												נה.
	לאדם טוב אין מראין לו חלום טוב, ולאדם רע אין מראין לו חלום רע.	רב הונא:												נה.
	כל שנותיו של דוד לא ראה חלום טוב, וכל שנותיו של אחזיטופל לא ראה חלום רע.	תניא נמי הכי:												נה.
	והכתיב (תהלים צ"א) לא תאנה אליך רעה													נה.
	שלא יבהילוך לא חלומות רעים ולא הרהורים רעים, ונגע לא יקרב באהלך - שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעה שאתה בא מן הדרך.	ואמר רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא:												נה.
	אלא: איהו לא חזי ליה, אחריני חזו ליה.													נה.
	וכי לא חזא איהו מעליותא הוא?													נה.
	כל הלן שבעה ימים בלא חלום נקרא רע, שנאמר (משלי י"ט) ושבע ילין בל יפקד רע, אל תקרי שבע אלא שבע	והאמר רבי זעירא:												נה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

ברכות-הרואה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נ
מירא	אלא הכי קאמר: דחזא ולא ידע מאי חזא.												נה:
	רב הונא בר אמי אמר רבי פדת אמר רבי יוחנן: הרואה חלום ונפשו עגומה ילך ויפתרנו בפני שלשה.												נה:
	יפתרנו?												נה:
	חלמא דלא מפשר כאגרתא דלא מקריא והאמר רב חסדא:												נה:
	אלא אימא: יטיבנו בפני שלשה. ליתי תלתא ולימא להו: חלמא טבא חזאי. ולימרו ליה הנך: טבא הוא, וטבא ליהוי, רחמנא לשוייה לטב. שבע זימנין לגורו עלך מן שמיא דלהוי טבא, ויהוי טבא. ולימרו שלש הפוכות, ושלש פדויות, ושלש שלומות.												נה:
	שלש הפוכות - (תהלים ל') הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה, (ירמיהו לא) אז תשמח בתולה במחול ובחריים וזקנים יחדו והפכתי אבלם ליששון וגו', (דברים כ"ג) ולא אבה ה' אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך וגו'.												נה:
	שלש פדויות - דכתיב (תהלים נ"ה) פדה בשלום נפשי מקרבלי וגו', (ישעיהו ל"ה) ופדויה ה' ישכון וגו' (שמואל א' י"ד), ויאמר העם אל שאול היותנך ימות אשר עשה הישועה וגו'.												נה:
	שלש שלומות - דכתיב (ישעיהו נ"ז) בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו (דברי הימים א' י"ב), ורוח לבשה את עמשי וגו' (שמואל א' כ"ה), ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וגו'.												נה:
	אמימר וזר וזטרא ורב [אמימר וזר וזטרא ורב אשר] לחבריה.												נה:
	פתח חד מינייהו ואמר: האי מאן דחזא חלמא ולא ידע מאי חזא, ליקום קמי כהני בעידנא דפרסי ידיהו, ולימא הכי: רבונו של עולם, אני שלך וחלומתי שלך, חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא, בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו לי חברי ובין שחלמתי על אחרים, אם טובים הם - חזקם ואמצם כחלומותיו של יוסף, ואם צריכים רפואה - רפאם כמי מרה על ידי משה רבינו, וכמרים מצרעתה, וכחזקיה מחליו, וכמי יריחו על ידי אלישע, וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה - כן הפוך כל חלומותי עלי לטובה ומסיים בהדי כהני, דעני צבורא אמן. ואי לא - לימא הכי: אדיר במרום שוכן בגבורה, אתה שלום ושמןך שלום, יהי רצון מלפניך שתשים עלינו שלום.												נה:
	פתח אידך ואמר: האי מאן דעייל למתא ודחיל מעינא בישא, לנקוט זקפא דידא דימיניה בידא דשמאליה, וזקפא דידא דשמאליה בידא דימיניה, ולימא הכי: אנא פלוני בר פלוני מזרעא דיוסף קאתינא דלא שלטא ביה עינא בישא, שנאמר (בראשית מ"ט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין וגו', אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.												נה:
	מהכא: (בראשית מ"ח) וידגו לרב בקרב הארץ מה דגים שבים מים מכסים עליהם ואין עין רעה שולטת בהם, אף ורעו של יוסף אין עין רעה שולטת בהם.												נה:
	ואי דחיל מעינא בישא דייליה - ליחזי אטרפא דנחיריה דשמאליה.												נה:
	פתח אידך ואמר: - האי מאן דחליש, יומא קמא - לא לגלי כי היכי דלא לתרע מזליה, מכאן ואילך - לגלי.												נה:
	כי הא דרבא, כי הוה חליש - יומא קמא לא מגלי, מכאן ואילך אמר ליה לשמעיה, פוק אכריו: רבא חלש. מאן דרחים לי - לבעי עלי רחמי, ומאן דסני לי - לחזי לי, וכתבי (משלי כ"ד) בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו.												נה:
	שמואל אל כי הוה חזי חלמא בישא אמר: (זכריה י') וחלמות השוא ידברו. כי הוה חזי חלמא טבא אמר: וכי החלומות השוא ידברו? והכתיב (במדבר י"ב) בחלום אדבר בו.												נה:
	כתיב בחלום אדבר בו וכתבי וחלמות השוא ידברו - לא קשיא, כאן - על ידי מלאך, כאן - על ידי שד.												נה:
	רבי ביזנא בר זבדא אמר רבי עקיבא אמר רבי פנדא אמר רב נחום אמר רבי בריים משום זקן אחד, ומנו - רבי בנאה: עשרים וארבעה פותרי חלומות היו בירושלים, ופעם אחת חלמתי חלום והלכתי אצל כולם, ומה שפתר לי זה לא פתר לי זה - וכולם נתקיימו בי, לקיים מה שנאמר: כל החלומות הולכים אחר הפה.												נה:
	אטו כל החלומות הולכים אחר הפה קרא הוא?												נה:
	אין, וכדרכי אלעזר												נה:
	מנין שכל החלומות הולכים אחר הפה - שנאמר (בראשית מ"א) ויהי כאשר פתר לנו כן היה.												נה:
	והוא דמפשר ליה מעין חלמיה, שנאמר (בראשית מ"א) איש כחלמו פתר.												נה:
	(בראשית מ'). וירא שר האפים - מנא ידע?												נה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

ברכות-הרואה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאן דאמר														
מלמד שכל אחד ואחד הראוהו חלומו ופתרון חלומו של חברו.	רבי אלעזר:												!	◊	נה:
השכים ונפל לו פסוק לתוך פיו - הרי זו נבואה קטנה.	רבי יוחנן:													◊	נה:
שלשה חלומות מתקיימין: חלום של שהרית וחלום שהלם לו חברו, וחלום שנפתר בתוך חלום.	ואמר רבי יוחנן:													◊	נה:
אף חלום ששננה, שנאמר (בראשית מ"א) ועל השנות החלום וגו'.	ויש אומר:													◊	נה:
אין מראין לו לאדם אלא מהרהורי לבו, שנאמר (דניאל ב') אנת מלכא רעיונך על משכבך סלקו, ואיבעית אימא מהכא (דניאל ב') ורעיוני לבבך תנדע.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:													◊	נה:
תדע, דלא מחוו ליה לאינש לא דקלא דדהבא, ולא פילא דעייל בקופא דמחטא.	רבא:													■	נה:
אמר ליה קיסר לרבי יהושע ברבי חנניא אמריתו דחכמיתו טובא, אימא לי מאי חזינא בחלמאי?														◊	נ.
אמר ליה: חזית דמשחרי לך פרסאי וגרבי כך, ורעיי כך שקצי בחוטרא דדהבא.	[רבי יהושע ברבי חנניא]													◊	נ.
הרהר כוליה יומא, ולאורתא חזא.														◊	נ.
אמר ליה שבור מלכא לשמואל: אמריתו דחכמיתו טובא, אימא לי מאי חזינא בחלמאי?														◊	נ.
אמר ליה: חזית דאתו רומאי ושבו לך, וטחניי כך קשייתא ברחיאי דדהבא.	[שמואל]													◊	נ.
הרהר כוליה יומא ולאורתא חזא.														◊	נ.
בר הדיא מפשר חלמי הוה, מאן דיהיב ליה אגרא - מפשר ליה למעליותא, ומאן דלא יהיב ליה אגרא - מפשר ליה לגריעותא.														◊	נ.
אביי ורבא חזו חלמא, אביי יהיב ליה זוזא ורבא לא יהיב ליה.	[אביי ורבא]													◊	נ.
אמרי ליה: אקרינן בחלמין (דברים כ"ח) שורך טבוה לעיניך וגו'.	[אביי ורבא]													◊	נ.
לרבא אמר ליה: פסיד עסקך ולא אהני לך למיכל מעוצבא דלבך.														◊	נ.
לאביי אמר ליה: מרווח עסקך, ולא אהני לך למיכל מחדוא דלבך.														◊	נ.
אמרי ליה: אקרינן (דברים כ"ח) בנים ובנות תוליד וגו'.	[אביי ורבא]													◊	נ.
לרבא - אמר ליה כבישותיה.														◊	נ.
לאביי אמר ליה: בנך ובנתך נפיש, ומינסבן בנתך לעלמא, ומדמיין באפך כדקא אזלן בשביה.														◊	נ.
אקריין (דברים כ"ח) בניך ובנותיך נתנים לעם אחר.	[אביי ורבא]													◊	נ.
לאביי אמר ליה: בנך ובנתך נפישין, את אמרת לקריבך, והיא אמרה לקריבה, ואכפה לך ויהבת להון לקריבה, דהוי כעם אחר.														◊	נ.
לרבא אמר ליה: דביתהו שכיבא, ואתו בניה ובנתיה לידי איתתא אחריתי.														◊	נ.
מאי דכתיב בניך ובנותיך נתנים לעם אחר - זו אשת האב.	דאמר רבא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב:													◊	נ.
אקרינן בחלמין (קהלת ט') לך אכל בשמחה לחמך.	[אביי ורבא]													◊	נ.
לאביי אמר ליה: מרווח עסקך, ואכלת ושתיית וקריית פסוקא מחדוא דלבך.														◊	נ.
לרבא אמר ליה: פסיד עסקך, טבחת ולא אכלת, ושתיית וקריית לפכוחי פחדך.														◊	נ.
אקרינן (דברים כ"ח) זרע רב תוציא השדה.	[אביי ורבא]													◊	נ.
לאביי אמר ליה מרישיה.														◊	נ.

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ^ קושיא-challenge ~ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מקרא-key:	ברכות-הרואה	מירא	מאן דאמר											
	לרבא אמר ליה מסיפיה.													ג.
	אקרינן (דברים כ"ה) זיתים יהיו לך בכל גבולך וגו'		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה מרישיה													ג.
	לרבא אמר ליה מסיפיה.													ג.
	אקרינן (דברים כ"ה) וראו כל עמי הארץ וגו'		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: נפק לך שמא דריש מתיבתא הוית, אימתך נפלת בעלמא.													ג.
	לרבא אמר ליה: בדיינא דמלכא אתבר, ומתפסת בגגבי, ודייני כולי עלמא קל וחומר מינך.													ג.
	למחר אתבר בדיינא דמלכא, ואתו ותפשי ליה לרבא.													ג.
	אמרי ליה: חזן חסא על פום דני.		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: עיף עסקך כחסא													ג.
	לרבא אמר ליה: מריר עסקך כי חסא.													ג.
	אמרי ליה: חזן בשרא על פום דני.		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: בסיס חמרך ואתו כולי עלמא למזבן בשרא וחמרא מינך.													ג.
	לרבא אמר ליה: תקיף חמרך, ואתו כולי עלמא למזבן בשרא למיכל ביה.													ג.
	אמרי ליה: חזן חביתא דתלי בדיקלא		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: מדלי עסקך כדיקלא.													ג.
	לרבא אמר ליה: חלי עסקך כתמרי.													ג.
	אמרי ליה: חזן רומנא דקדחי אפום דני		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: עשיק עסקך כרומנא.													ג.
	לרבא אמר ליה: קאוי עסקך כרומנא.													ג.
	אמרי ליה: חזן חביתא דנפל לבירא		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: מתבעי עסקך, כדאמר נפל פתא בבירא ולא אשתכח.													ג.
	לרבא אמר ליה: פסיד עסקך ושדית ליה לבירא.													ג.
	אמרי ליה: חזינן בר חמרא דקאי איסדן ונוער		[אביי ורבא]											ג.
	לאביי אמר ליה: מלכא הוית, וקאי אמורא עלך.													ג.
	לרבא אמר ליה: פטר חמור גהיש מתפילך.													ג.
	אמר ליה: לדידי חזי לי ואיתיה		[רבא]											ג.
	אמר ליה: וא"ו דפטר חמור דואי גהיש מתפילך.													ג.
	לסוף אזל רבא לחודיה לגביה, אמר ליה: חזאי דשא ברייתא דנפל		[רבא]											ג.

Talmud Navigator

<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="text-align: center;"> <p>disputants- חולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story O</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! ראיה- proof ■</p> </div> </div>																
מקרא- key:	ברכות-הרואה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
	מימרא															
	אמר ליה: אשתך שכבא.												○			ני.
	אמר ליה: חזאי ככי ושני דנתור	[רבא]											○		◇	ני.
	אמר ליה: בנך ובנתך שכבן.												○			ני.
	אמר ליה: חזאי תרתי יוני דפרהון	[רבא]											○		◇	ני.
	אמר ליה: תרי נשי מגרשת.												○			ני.
	אמר ליה: חזאי תרי גרגלידי דלפתא	[רבא]											○			ני.
	אמר ליה: תרין קולפי בלעת.												○			ני.
	אזל רבא רבא יהוא יומא ויתבי בי מדרשא כוליה יומא, אשכח הנהו תרי סגי נהורי דהוו קמנצו בהדי הדדי, אזל רבא לפרוקינהו " ומחוהו לרבא תרי דלו למחוייה אחריתי	[רבא]											○		◇	ני.
	אמר: מסתי, תרין חזאי												○			ני.
	לסוף אתא רבא ויהיב ליה אגרא	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: חזאי אשיתא דנפל.	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: נכסים בלא מצרים קנית.													○	◇	ני.
	אמר ליה: חזאי אפדנא דאביי דנפל וכסין אבקה	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: אביי שכיב ומתיבתיה אתיא לגבך.													○		ני.
	אמר ליה: חזאי אפדנא דידי דנפיל, ואתו כולי עלמא שקיל לבינתא לבינתא	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: שמעתך מבררן בעלמא.													○		ני.
	אמר ליה: חזאי דאבקע רישי ונתר מוקרי	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: אודרא מבי סדיא נפיק.													○		ני.
	אמר ליה: אקריון הללא מצראה בחלמא	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר ליה: ניסא מתרחשי לך.													○		ני.
	הוה קא אזיל בהדיה בארבא, אמר: בהדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי?													○	◇	ני.
	בהדי דקא סליק נפל סיפרא מיניה													○		ני.
	אשכחיה רבא וחזא דהוה כתיב ביה: כל החלומות הולכין אחר הפה.	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר: רשע בדידך קיימא וצערתן כולי האי כולהו מחילנא לך, בר מברתיה דרב חסדא. יהא רעוא דלמסר ההוא גברא דידי דמלכותא דלא מרחמו עליה.	[רבא]												○	◇	ני.
	אמר: מאי אעביד? גמירי: דקללת חכם אפילו בחנם היא באה, וכל שכן רבא - דבדינא קא לייט, אמר: איקום ואגלי													○	◇	ני.
	גלות מכפרת עון.	דאמר מר:												○	■	ני.
	קם גלי לבי רומאי, אול יתיב אפתחא דריש טורזינא דמלכא.													○	◇	ני.
	ריש טורזינא חזא חלמא, אמר ליה: חזאי חלמא דעייל מחטא באצבעתי													○		ני.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא-key:	ברכות-הרואה	מאן דאמר	מימרא								
	אמר ליה: הב לי זוזא										ג.
	ולא יהב ליה, לא אמר ליה ולא מידי.										ג.
	אמר ליה: חזאי דנפל תכלא בתרתין אצבעתי										ג.
	אמר ליה: הב לי זוזא										ג.
	ולא יהב ליה, ולא אמר ליה.										ג.
	אמר ליה: חזאי דנפל תכלא בכולה ידא										ג.
	אמר ליה: נפל תכלא בכולהו שיראי.									◊	ג.
	שמעי בי מלכא ואמיוה לריש טורזינא, קא קטלי ליה.									◊	ג.
	אמר להו: אנא אמאי? אייתו להאי דהוה ידע ולא אמך									◊	ג.
	אייתוהו לבר הדיא										ג.
	אמרי ליה: אמטו זוזא דידך חרבו שיראי דמלכא										ג.
	כפיתו תרין ארזי בחבלא, אסור חד כרעיה לחד ארזא וחד כרעיה לחד ארזא, ושרו לחבלא עד דאצטליק רישיה, אזל כל חד וחד וקם אדוכתיה ואצטליק ונפל בתרין.									◊	ג:
	שאל בן דמא בן אחותו של רבי ישמעאל את רבי ישמעאל: ראיתי שני לחיי שנשרו.	[בן דמא בן אחותו של רבי ישמעאל]								◊	ג:
	אמר: שני גדודי רומי יעצו עליך רעה, ומתו.	[רבי ישמעאל]								◊	ג:
	אמר ליה בר קפרא לרבי: ראיתי חוטמי שנשר	[בר קפרא]								◊	ג:
	אמר ליה: חרון אף נסתלק ממך.	[רבי]								◊	ג:
	אמר ליה: ראיתי שני ידי שנחתכו	[בר קפרא]								◊	ג:
	אמר ליה: לא תצטרך למעשה ידיך.	[רבי]								◊	ג:
	אמר ליה: ראיתי שני רגלי שנקטעו	[בר קפרא]								◊	ג:
	אמר ליה: על סוס אתה רוכב.	[רבי]								◊	ג:
	חזאי דאמרי לי: באדר מיתת וניסן לא חזית	[בר קפרא]								◊	ג:
	אמר ליה: באדרותא מיתת, ולא אתית לידי נסיון.	[רבי]								◊	ג:
	אמר ליה ההוא מינא לרבי ישמעאל: ראיתי שאני משקה שמן לזיתים									◊	ג:
	אמר ליה: בא על אמו.	[רבי ישמעאל]								◊	ג:
	אמר ליה: חזאי דקטיף לי כוכבא									◊	ג:
	אמר ליה: בר ישראל גנבת.	[רבי ישמעאל]								◊	ג:
	אמר ליה: חזאי דבלעתי לכוכבא.									◊	ג:
	אמר ליה: בר ישראל זבנתיה, ואכלת לדמיה.	[רבי ישמעאל]								◊	ג:
	אמר ליה: חזאי עיני דנשקן אהדי									◊	ג:

<p> מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות-הרואה	מימרא	מאן דאמר									
	אמר ליה: בא על אחותו.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי דנשקי סיהרא										o
	אמר ליה: בא על אשת ישראל.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי דדריכנא בטונא דאסא										o
	אמר ליה: בא על נערה המאורסה.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי טונא מעילאי והוא מתתאי										o
	אמר ליה: משכבך הפוך.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי עורבי דהדרי לפורייה										o
	אמר ליה: אשתך זנתה מאנשים הרבה.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי יוני דהדרי לפורייה										o
	אמר ליה: נשים הרבה טמאת.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי דנקיט תרי יוני ופרחן										o
	אמר ליה: תרתי נשי נסבת ופטרניון בלא גט.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: חזאי דקליפנא ביעי,										o
	אמר ליה: שכבי קא משלחת.	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: כולהו איתנהו בי, בר מהא דליתיה										o
	אדהכי והכי אתיא האי איתתא, ואמרה ליה: האי גלימא דמכסא - דגברא פלוני הוא, דמית ואשלחתיה.										o
	אמר ליה: חזאי דאמרי לי: שבק לך אבוך נכסי בקפודקיא.										o
	אמר ליה: אית לך נכסי בקפודקיא?	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: לאו.										o
	אזל אבוך לקפודקיא?	[רבי ישמעאל]									o
	אמר ליה: לאו.										o
	אם כן: קפא - כשורא, דיקא - עשרה, זיל חזי קפא דריש עשרה, שהיא מלאה זווי	[רבי ישמעאל]									o
	אזל אשכח שהיא מלאה זווי.										o
	הרואה באר בחלום - רואה שלום, שנאמר (בראשית כו) ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים.	רבי תנינא:									■
	מצא תורה, שנאמר (משלי ח') כי מצאי מצא חיים וכתוב הכא באר מים חיים.	רבי נתן:									■
	חיים ממש.	רבא:									■
	שלש שלומות הן: נהר, צפור, וקדרה.	רבי חנן:									■
	נהר - דכתיב (ישעיהו ס"ו) הנני נטה אליה כנהר שלום										■

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-הרואה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נ
צפור - דכתיב (ישעיהו ל"א) כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות וגו'													נ
קדרה - דכתיב (ישעיהו כ"ו) ה' תשפת שלום לנו.													נ
ובקדרה שאין בה בשר שנינו: (מיכה ג') ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת.													נ
הרואה נהר בחלום ישכים ויאמר הנני נטה אליה כנהר שלום, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (ישעיהו נ"ט) כי יבא כנהר צר.	רבי יהושע בן לוי:												נ
הרואה צפור בחלום ישכים ויאמר כצפרים עפות כן יגן וגו', קודם שיקדמנו פסוק אחר - (משלי כ"ז) כצפור נודדת מן קנה וגו'.													נ
הרואה קדרה בחלום ישכים ויאמר ה' תשפת שלום לנו, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (יחזקאל כ"ד) שפת הסיר שפת. הרואה ענבים בחלום ישכים ויאמר (הושע ט') כענבים במדבר, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (דברים ל"ב) ענבמו ענבי רוש.													נ
הרואה הר בחלום ישכים ויאמר (ישעיהו נ"ב) מה נאוו על ההרים רגלי מבשר, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (ירמיהו ט') על ההרים אשא בכי ונהי.													נ
הרואה שופר בחלום ישכים ויאמר (ישעיהו כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (הושע ה') תקעו שופר בגבעה.													נ
הרואה כלב בחלום ישכים ויאמר (שמות י"א) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (ישעיהו נ"ו) והכלבים עזי נפש.													נ
הרואה ארי בחלום ישכים ויאמר (עמוס ג') אריה שאג מי לא יירא, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (ירמיהו ד') עלה אריה מסבכו.													נ
הרואה תגלחת בחלום ישכים ויאמר (בראשית מ"א) ויגלה ויחלף שמלתיו, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (שופטים ט"ז) אם גלחתו וסר ממני כחי.													נ
הרואה באר בחלום ישכים ויאמר (שיר השירים ד') באר מים חיים, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (ירמיהו ר') כהקיר ביר מימיה.													נ
הרואה קנה בחלום ישכים ויאמר (ישעיהו מ"ב) קנה רצוץ לא ישבור, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (מלכים ב' י"ח) הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ.													נ
הרואה קנה בחלום - יצפה לחכמה, שנאמר (משלי ד') קנה חכמה	תנו רבנן:												נ
קנים - יצפה לבינה, שנאמר (משלי ד') ובכל קניןך קנה בינה.													נ
קרא, קורא, קירא, קניא - כולו מעלו לחלמא.	רבי זירא:												נ
אין מראין דלועין אלא למי שהוא ירא שמים בכל כחו.	תניא:												נ
הרואה שור בחלום ישכים ויאמר (דברים ל"ג) בכור שורו הדר לו, קודם שיקדמנו פסוק אחר - (שמות כ"א) כי יגח שור את איש.													נ
חמשה דברים נאמרו בשור: האוכל מבשרו - מתעשר, נגחו - הויין ליה בנים שמננחם בתורה, נשכו - יסורין באים עליו, בעטו - דרך רחוקה נודמנה לו, רכבו - עולה לגדולה.	תנו רבנן:												נ
רכבו - מת	והתניא:												נ
לא קשיא הא - דרכיב הוא לתורא, הא - דרכיב תורא לדידיה.													נ
הרואה חמור בחלום - יצפה לישועה, שנאמר (זכריה ט') הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור.													נ
הרואה חתול בחלום, באתרא דקרו ליה שונרא - נעשית לו שירה נאה, שונרא - נעשה לו שינוי רע.													נ
הרואה ענבים בחלום, לכנות בין בזמנן בין שלא בזמנן - יפות, שחורות, בזמנן - יפות, שלא בזמנן - רעות.													נ
הרואה סוס לבן בחלום, בין בנחת בין ברדוף - יפה לו, אדום - בנחת יפה, ברדוף קשה.													נ
הרואה ישמעאל בחלום - תפלתו נשמעת, ודוקא ישמעאל בן אברהם, אבל טייעא בעלמא - לא.													נ
הרואה גמל בחלום - מיתה נקנסה לו מן השמים והצילוה ממנה.													נ
מאי קראה - (בראשית מ"ו) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה. רב נחמן בר יצחק אמר מהכא - (שמואל ב' י"ב) גם ה' העביר חטאתך לא תמות.	רבי חמא ברבי חנינא:												נ

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראה-proof

מקרא-key:

ברכות-הרואה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרואה פינחס בחלום - פלא נעשה לו												◊
הרואה פיל בחלום - פלאות נעשו לו, פילים - פלאי פלאות נעשו לו.												◊
כל מיני חיות יפין לחלום, הויז מן הפיל ומן הקוף	והתניא:											◊
לא קשיא, הא - דמסרג, הא - דלא מסרג.												◊
הרואה הונא בחלום - נס נעשה לו. חנינא חנניא יוחנן - נסי נסים נעשו לו.												◊
הרואה הספד בחלום - מן השמים חסו עליו ופדאוהו. והני מילי - בכתבא.												◊
העונה יהא שמיה רבא מברך - מובטח לו שהוא בן העולם הבא												◊
הקורא קריאת שמע - ראוי שתשרה עליו שכיה, אלא שאין דורו זכאי לכך.												◊
המניח תפילין בחלום - יצפה לגדולה, שנאמר (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וגו'.												◊
אלו תפילין שבראש.	ותניא, רבי אליעזר הגדול:											◊
המתפלל בחלום - סימן יפה לו, והני מילי - דלא סיימ.												◊
הבא על אמו בחלום - יצפה לבינה, שנאמר (משלי ז') כי אם לבינה תקרא.												◊
הבא על נערה מאורסה - יצפה לתורה, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, אל תקרי מורשה אלא מאורשה.												◊
הבא על אחותו בחלום - יצפה לחכמה, שנאמר (משלי ו') אמר לחכמה אחתי את.												◊
הבא על אשת איש בחלום - מובטח לו שהוא בן העולם הבא, והני מילי - דלא ידע לה ולא הרהר בה מאורתא.												◊
הרואה חטים בחלום - ראה שלום, שנאמר: (תהלים קמ"ז) השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך.	רבי חייא בר אבא:											◊
הרואה שעורים בחלום - סרו עונותיו, שנאמר (ישעיהו ו') וסר עונך וחסאתך תכפר.												◊
רבי זירא: אלא לא סלקי מבבל לארץ ישראל עד דחזאי שערי בחלמא.	[רבי זירא]											◊
הרואה גפן טעונה בחלום - אין אשתו מפלת נפלים, שנאמר (תהלים קכ"ח) אשתך כגפן פריה. שורקה - יצפה למשיח, שנאמר (בראשית מ"ט) אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו.												◊
הרואה תאנה בחלום - תורתו משתמרת בקרבנו, שנאמר (משלי כ"ז) נצר תאנה יאכל פריה.												◊
הרואה רמונים בחלום, זוטרי - פרי עסקיה כרמונא, רברבי - רבי עסקיה כרמונא, פלגי - אם תלמידי חכם הוא - יצפה לתורה, שנאמר (שיר השירים ח') אשקך מיין הרקח מעסיס רמני, ואם עם הארץ הוא - יצפה למצות, שנאמר (שיר השירים ד') כפלח הרמון רקתך. מאי רקתך - אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון.												◊
הרואה זיתים בחלום, זוטרי - פרי ורבי וקאי עסקיה כזיתים, והני מילי - פרי, אבל אילני - הויין ליה בנינים מרובין, שנאמר (תהלים קכ"ח) בניך כשתלי זיתים וגו'.												◊
הרואה זית בחלום - שם טוב יוצא לו, שנאמר (ירמיהו י"א) זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך.	איכא דאמרי:											◊
הרואה שמן זית בחלום - יצפה למאור - תורה, שנאמר (שמות כ"ז) ויקחו אליך שמן זית זך.												◊
הרואה תמרנים בחלום - תמו עונותיו, שנאמר (איכה ד') תם עונך בת ציון.												◊
הרואה עז בחלום - שנה מתברכת לו, עזים - שנים מתברכות לו, שנאמר (משלי כ"ז) ודי חלב עזים ללחמך.	רב יוסף:											◊
הרואה הדס בחלום - נכסיו מצליחין לו, ואם אין לו נכסים - ירושה נופלת לו ממקום אחר.												◊
והוא דחזא בכנייהו.	עולא, ואמרי לה במתניתא תנא:											◊

Talmud Navigator

<p> מִמְרָא-statement קוּשְׂיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof </p>		<p> חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזֵת לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review מּוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story </p>		<p> מְקַרָּא-key: </p>	
ברכות-הרואה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
הרואה אתרוג בחלום - הדור הוא לפני קונו, שנאמר (ויקרא כ"ג) פרי עץ הדר כפת תמרים					ג
הרואה לולב בחלום - אין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים.					ג
הרואה אווז בחלום - יצפה להכמה, שנאמר (משלי א') חכמות בחוץ תרנה. והבא עליה - הוי ראש ישיבה.					ג
אמר רב אשי: אני ראיתיה ובאתי עליה, וסלקית לגדולה.	[רב אשי]				ג
הרואה תרנגול בחלום - יצפה לבן זכר, תרנגולים - יצפה לבנים זכרים, תרנגולת - יצפה לתרביצה נאה וגילה.					ג
הרואה ביצים בחלום - תלויה בקשתו, נשתברו - נעשית בקשתו, וכן אגוזים, וכן קשואים, וכן כל כלי זכוכית, וכן כל הנשברים כאלו.					ג
הנכנס לכרך - נעשו לו חפציו, שנאמר (תהלים ק"ז) וינחם אל מחוז חפצם.					ג
המגלה ראשו בחלום - סימן יפה לו, ראשו וזקנו - לו ולכל משפחתו.					ג
היושב בעריבה קטנה - שם טוב יוצא לו, בעריבה גדולה - לו ולכל משפחתו, והני מילי - דמדליה דלויי.					ג
הנפנה בחלום - סימן יפה לו, שנאמר (ישעיהו נ"א) מהר צעה להפתח, והני מילי - דלא קנח.					ג
העולה לגג בחלום - עולה לגדולה, ירד - יורד מגדולתו.					ג
כיון שעלה - עלה.	אביי ורבא דאמרי תרווייהו:				ג
הקורע בגדיו בחלום - קורעים לו גזר דינו.					ג
העומד ערום בחלום, בבבל - עומד בלא חטא, בארץ ישראל - ערום בלא מצות.					ג
הנתפש לטרדייט - שמירה נעשית לו, נתנוהו בקולר - הוסיפו לו שמירה על שמירתו, והני מילי - בקולר, אבל חבלא בעלמא - לא.					ג
הנכנס לאגם בחלום - נעשה ראש ישיבה, ליער - נעשה ראש לבני כלה.					ג
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע חזו חלמא, רב פפא דעייל לאגמא - נעשה ראש ישיבה, רב הונא בריה דרב יהושע דעייל ליער - נעשה ראש לבני כלה.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]				ג
תרווייהו לאגמא עיילי, אלא רב פפא דתלי טבלא - נעשה ראש ישיבה, רב הונא בריה דרב יהושע דלא תלי טבלא - נעשה ראש לבני כלה.	איכא דאמרי:				ג
אמר רב אשי: אנה עיילית לאגמא, ותלאי טבלא ונבחי בה נבוחי.	[רב אשי]				ג
המקוץ דם בחלום - עונותיו מחולין לו.	תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק:				ג
עונותיו סדורין לן	והתניא:				ג
מאי סדורין - סדורין לימחל.					ג
הרואה נחש בחלום - פרנסתו מוזמנת לו, נשכו - נכפלה לו, הרגו - אבדה פרנסתו.	תני תנא קמיה דרב ששת:				ג
כל שכן שנכפלה פרנסתו	אמר ליה רב ששת:				ג
ולא היא, רב ששת הוא דחזא חויה בחלמיה וקטליה.					ג
כל מיני משקין יפין לחלום חוץ מן היין, יש שותהו וטוב לו, ויש שותהו ורע לו. יש שותהו וטוב לו - שנאמר (תהלים ק"ד) ויין ישמח לבב אנוש, ויש שותהו ורע לו - שנאמר (משלי ל"א) תנו שכר לאובד ויין	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:				ג
תני: תלמיד חכם לעולם טוב לו, שנאמר (משלי ט') לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכתי.	אמר ליה רבי יוחנן לתנא:				ג
השכים ונפל פסוק לתוך פיו - הרי זה נבואה קטנה.	רבי יוחנן:				ג
שלשה מלכים הם: הרואה דוד בחלום - יצפה לחסידות, שלמה - יצפה לחכמה, אחאב - ידאג מן הפורענות.	תנו רבנן:				ג

Talmud Navigator

statement-מירא ■	ד חולקים- disputants ◆
⚡ challenge-קושיא	◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ question-שאלה	< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! answer-תירוץ	○ מעשה-story
■ ראיה-proof	
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מירא	מאן דאמר															
שלשה נביאים הם: הרואה ספר מלכים - יצפה לגדולה, יחזקאל - יצפה לחכמה, ישעיה - יצפה לנחמה, ירמיה - ידאג מן הפורענות.															◇	גז:
שלשה כתובים גדולים הם: הרואה ספר תהלים - יצפה להסידות, משלי - יצפה לחכמה, איוב - ידאג מן הפורענות.															◇	גז:
שלשה כתובים קטנים הם: הרואה שיר השירים בחלום - יצפה להסידות, קהלת - יצפה לחכמה, קניות - ידאג מן הפורענות.															◇	גז:
הרואה מגלת אסתר - נס נעשה לו.															◇	גז:
שלשה חכמים הם: הרואה רבי בחלום - יצפה לחכמה, רבי אלעזר בן עזריה - יצפה לעשירות, רבי ישמעאל בן אלישע - ידאג מן הפורענות.															◇	גז:
שלשה תלמידי חכמים הם: הרואה בן עזאי בחלום - יצפה להסידות, בן זומא - יצפה לחכמה, אחר - ידאג מן הפורענות.															◇	גז:
כל מיני חיות יפות לחלום, חוץ מן הפיל והקוף והקפוד.															◇	גז:
הרואה פיל בחלום - פלא נעשה לן	והאמר מר:														⚡	גז:
לא קשיא, הא - דמסרג, הא - דלא מסרג.															!	גז:
כל מיני מתכת יפין לחלום, חוץ ממר פסל וקרדום, והני מילי - דחזנוהו בקתייהו.															◇	גז:
כל מיני פירות יפין לחלום, חוץ מפגי תמרה.															◇	גז:
כל מיני ירקות יפין לחלום, חוץ מראשי לפתות.															◇	גז:
לא אינתרי עד דחזאי ראשי לפתות	והאמר רב:														⊙ ⚡	גז:
כי חזא - בכנייהו חזא.															!	גז:
כל מיני צבעונין יפין לחלום, חוץ מן התכלת.															◇	גז:
כל מיני עופות יפין לחלום, חוץ מן קריא וקפופא וקורפראי.															◇	גז:
[הגוף הגוף מעי"ן ומשיבי"ן ומרחיבי"ן, סימן].															◇	גז:
שלשה נכנסין לגוף ואין הגוף נהנה מהן: גודגדניות, וכפניות, ופגי תמרה.															◇	גז:
שלשה אין נכנסין לגוף והגוף נהנה מהן אלו הן: רחיצה, וסיכה, ותשמיש.															◇	גז:
שלשה מעין העולם הבא, אלו הן: שבת, שמש, ותשמיש.															◇	גז:
תשמיש דמאי?															^	גז:
אילימא תשמיש המטה															!	גז:
הא מכחש כחיש															⚡	גז:
אלא: תשמיש נקבים.															!	גז:
שלשה משיבין דעתו של אדם, אלו הן: קול ומראה וריח.															◇	גז:
שלשה מרחיבין דעתו של אדם, אלו הן: דירה נאה, ואשה נאה, וכלים נאים.															◇	גז:
[המש"ה ושש"ה ועשר"ה סימן].															◇	גז:
חמשה אחד מששים, אלו הן: אש, דבש, ושבת, ושינה, וחלום. אש - אחד מששים לגיהנם, דבש - אחד מששים למן, שבת - אחד מששים לעולם הבא, שינה - אחד מששים למיתה, חלום - אחד מששים לנבואה.															◇	גז:
ששה דברים סימן יפה לחולה, אלו הן: עטוש, זיעה, שלשול, קרי ושינה, וחלום.															◇	גז:

<p>ממרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>		<p>♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
ברכות-הרואה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
עטוש - דכתיב (איוב מ"א) עטישתיו תהל אור					גז
זיעה - דכתיב (בראשית ג') בזעת אפיך תאכל לחם					גז
שלשול - דכתיב (ישעיהו נ"א) מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת					גז
קרי - דכתיב (ישעיהו נ"ג) יראה זרע יאריך ימים					גז
שינה - דכתיב (איוב ג') ישנתי אז ינוח לי					גז
הלום - דכתיב (איוב ל"ח) ותחלימני והחיני.					גז
ששה דברים מרפאין את החולה מחליו ורפואתו רפואה, אלו הן: כרוב, ותרדין, וססין יבשין, וקובה, והרת, ויותרת הכבד					גז
אף דגים קטנים. ולא עוד אלא, שדגים קטנים מפרין ומברין כל גופו של אדם.	ויש אומרים:				גז
עשרה דברים מחזירין את החולה להליו, וחליו קשה, אלו הן: בשר שור, בשר שמן, בשר צלי, בשר צפרים, וביצה צלוייה, ותגלחת, ושחלים, והחלב, והגבינה, והמרחץ					גז
אף אגוזים	ויש אומרים:				גז
אף קשואים.	ויש אומרים:				גז
למה נקרא שמן קשואים - מפני שהן קשים לגוף כחרבות.	תנא דבי רבי ישמעאל:				גז
איני? והכתיב (בראשית כ"ה) ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך, אל תקרי גוים אלא גיים					גז
אלו אנטונינוס ורבי, שלא פסק משלהנם לא צנון ולא חזרת ולא קשואין, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים	ואמר רב יהודה אמר רב:				גז
לא קשיא, הא - ברברבי, הא - בווטרי.					גז
מת בבית - שלום בבית, אכל ושתה בבית - סימן יפה לבית, נטל כלים מן הבית - סימן רע לבית.	תנו רבנן:				גז
תרגמא רב פפא במסאנא וסנדלא.	[רב פפא]				גז
כל דשקיל שכבא מעלי, בר ממסאנא וסנדלא, כל דיהיב שכבא מעלי, בר מעפרא וחרדלא.					גז
הרואה מרקוליס אומר: ברוך שנתן ארץ אפים לעוברי רצונו.	תנו רבנן:				גז
מקום שנעקר הממנו עבודת כוכבים אומר: ברוך שעקר עבודה זרה מארצנו, וכשם שנעקר הממקום וזיכרון מקום מכל מקומות ישראל, והשב לב עובדיהם לעבדך. ובהוץ לארץ אין צריך לומר והשב לב עובדיהם					גז
אף בחוץ לארץ צריך לומר כן, מפני שעתידים להתגייר, שנאמר (צפניה ג') אז אהפך אל עמים שפה ברורה.	רבי שמעון בן אלעזר:				גז
הרואה בכל הרשעה צריך לברך חמש ברכות	דרש רב המנונא:				גז
ראה בכל אומר ברוך שהחריב בכל הרשעה					גז
ראה ביתו של נבוכדנצר אומר: ברוך שהחריב ביתו של נבוכדנצר הרשע					גז
ראה גוב של אריות או כבשן האש אומר: ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה					גז
ראה מרקוליס אומר: ברוך שנתן ארץ אפים לעוברי רצונו.					גז
ראה מקום שנטולין ממנו עפר אומר: ברוך אומר ועושה גזור ומקיים.					גז
רבא כי הוה חזי חמרי דשקלי עפרא, טריף להו ידא על גבייהו ואמר: רהוטו צדיקי למעבד רעותא דמרייכו. מר בריה דרבינא כי הוה מטי לבבל, הוה שקיל עפרא בסודריה ושדי לברא, לקיים מה שנאמר (ישעיהו י"ד) וטאטאתיה במטאטא השמד.	[רבא]				גז

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה - central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת - insertion of an earlier segment O מעשה - story מקרא-key:	■ statement-מימרא † challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוק ■ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator

ברכות-הרואה	
מימרא	מאן דאמר
אמר רב אשי: אנהא דרב המנונא לא שמייע לי, אלא מדעתאי בריכתינהו לכולהו.	[רב אשי]

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
											o	◇
												בז: